

Intro til evangeliet:

Profeten Elia hadde gjort noe forferdelig galt, mens han kjempet mot baalprofetene, de som prøvde å ødelegge for de som trodde på jødernes Gud, så ble de ikke bare jaget bort, men drept - og Elia gikk ut i ørkenen og var forferdelig fortvilet, men Gud reiste ham opp og fortsatte å gi ham nye oppdrag.

Paulus viser oss at vi alltid har et val. Når dere blir sinte, sier han, for han regner med at vi blir sinte, for synden ligger ikke i å bli sint, men synd ikke når dere blir sinte! sier han, vel det kan bety å behandle folk med respekt selv om de behandler oss dårlig, Det kan bety at vi skal tie med det som river ned og snakke om det som bygger opp, tie med det som skaper uro og fokusere på det som oppmuntrer og hjelper folk til å både tilgi seg selv og hjelper dem til å reise seg etter sine nederlag.

Det hellige evangeliet Johannes 6,35; 41-51

35 Jesus svarte: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge, og den som tror på meg, skal aldri tørste.

41 Jødene murret mot ham fordi han sa: «Jeg er brødet som er kommet ned fra himmelen.» 42 Og de spurte: «Er ikke dette Jesus, Josefs sønn? Vi kjenner jo både faren og moren hans. Hvordan kan han da si at han er kommet ned fra himmelen?» 43 Jesus svarte: «Hold opp med denne murringen! 44 Ingen kan komme til meg uten at Far som har sendt meg, drar ham, og jeg skal reise ham opp på den siste dag. 45 Det står skrevet hos profetene: Alle skal være opplært av Gud. Den som hører på Far og lærer av ham, kommer til meg. 46 Men ingen har sett min Far. Bare han som er fra Gud, har sett Far.

47 Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror, har evig liv. 48 Jeg er livets brød. 49 Fedrene deres spiste manna i ørkenen, men de døde. 50 Det brødet som kommer ned fra himmelen, er slik at den som spiser av det, ikke dør. 51 Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Den som spiser av dette brødet, skal leve til evig tid. Og det brødet jeg vil gi, er min kropp, som jeg gir til liv for verden.»

Slik lyder det hellige evangelium

Introduction to the Gospel:

The prophet Elijah had done something terribly wrong. While fighting the prophets of Baal, those who tried to destroy those who believed in the God of the Jews, it happened that they were not only chased away, but killed - and Elijah went out into the wilderness and was terribly desperate, but God raised him up and continued to give him new assignments.

Paul shows us that we always have a choice. When you get angry, he says, because he reckons we get angry, because the sin does not lie in getting angry, but do not sin when you are angry! he says. Well, it can mean to treat people with respect even if they treat us badly. It can mean that we should be silent with what tears down and talk about what builds up, be silent with what creates unrest and focus on what encourages and helps people to both forgive themselves and help them to rise after their defeats.

The Holy Gospel John 6:35, 41-51

35 Jesus said to [the crowd,] “I am the bread of life. Whoever comes to me will never be hungry, and whoever believes in me will never be thirsty.

41 Then the Jews began to complain about him because he said, “I am the bread that came down from heaven.” 42 They were saying, “Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? How can he now say, ‘I have come down from heaven?’” 43 Jesus answered them, “Do not complain among yourselves. 44 No one can come to me unless drawn by the Father who sent me; and I will raise that person up on the last day. 45 It is written in the prophets, ‘And they shall all be taught by God.’ Everyone who has heard and learned from the Father comes to me. 46 Not that anyone has seen the Father except the one who is from God; he has seen the Father. 47 Very truly, I tell you, whoever believes has eternal life. 48 I am the bread of life. 49 Your ancestors ate the manna in the wilderness, and they died. 50 This is the bread that comes down from heaven, so that one may eat of it and not die. 51 I am the living bread that came down from heaven. Whoever eats of this bread will live forever; and the bread that I will give for the life of the world is my flesh.”

The Gospel of the Lord

Preken

Nå skjer det igjen, Jesus sier noe viktig, men folk begynner å spørre om hvem han er egentlig er. Sønnen av en snekker, en helt alminnerlig mann, med helt alminnelige foreldre, hvordan kan han være fra himmelen? Hvordan kan han vite så mye om Gud? Nå hadde de som hørte på et valg: De kan tenke – la oss høre på ham, og se om det er noe i det han sier til oss, - eller - de kan tenke: Vi forstår det ikke, så da er det sikkert bare tull, vi orker ikke å prøve å forstå- vi orker ikke å høre mer.

Men Paulus sier: 31 Slutt med all hardhet og hissighet, med sinne, bråk, spott og all annen ondskap. 32 Vær gode mot hverandre, vis medfølelse og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus. – Dersom vi øver oss på å være slik mot hverandre, så vil vi merke at det blir lettere å få øye på Gud, at han er midt i blant oss, for da lever vi i hans Ånd og vi lar oss påvirke av det som er Guds vilje. Smak og se om Herren er god, står det i en av salmene. Prøv, kjenn etter, er det mors skjennepreken eller hennes milde og hjelpende hender som løfter deg opp, - som får deg til å føle deg elsket og akseptert selv etter at du har gjort eller sagt noe du ikke skulle ha gjort eller sagt.

For om vi har problemer med å forstå at Jesus visste så mye om Gud, og at han kom fra Gud og var Gud, så hjelper Jesus oss her. Han flytter oppmerksomheten over fra seg selv og over på Gud som han kaller sin Far i himmelen, og jødene kjente ham, de visste at selv om han krevde mye, så tilgav han også mye. Og når det skjer at vi begynner å tro, så er det fordi Faderen er på ferde og drar oss, sier Jesus.

I bilen hører jeg på kristen musikk og en av strofene som henger igjen er The Lord is on the run, The Lord is on the Run, for Gud er alltid på veg til oss, Herren er alltid ute for å lete etter oss.

Hva gjør Guds Ånd når han eller hun vil lære av Faderen, jo han minner oss om alt det Jesus har sagt og gjort og dermed er fokuset tilbake til Sønnen. Slik fortsetter det visst i en evig godartet kappestrid, der den ene hele tiden setter de to andre høyere enn seg selv! - Å tro er å bli trukkes av Faderen, ved Ånden til Sønnen, for så, sammen med sønnen gi æren tilbake til Ånden og Faderen som igjen retter blikk mot Sønnen og slik fortsetter det i evighet. Sier Den kjente norske presten Knut Grønvik (i boken Søndagspostil 2.)

Sermon

Now it happens again, Jesus says something important, but people start asking who he really is. The son of a carpenter, an ordinary man, with ordinary parents, how can he come from heaven? How can he know so much about God? Those who listened to him had a choice: We can think - let us listen to him, and see if there is something in what he says to us, - or - we can think: We do not understand that, so then it is probably just nonsense, we cannot bear to try to understand either- we cannot bear to hear more.

But Paul says: 31 Put away from you all bitterness and wrath and anger and wrangling and slander, together with all malice, 32 and be kind to one another, tenderhearted, forgiving one another, as God in Christ has forgiven you.

If we practice being like this towards each other, then we will notice that it will be easier to see God, that he is in the midst of us, because then we live in his Spirit and we allow ourselves to be influenced by what is Gods will. Taste and see if the Lord is good, it says in one of the psalms. Try, feel, is it the mother's scolding sermon or her gentle and helping hands that lifts you up - that makes you feel loved and accepted even after you have done or said something you should not have done or said?

Because if we have problems understanding that Jesus knew so much about God, and that he came from God and was God, then Jesus helps us here. He shifts his attention from himself and to God as he calls his Father in heaven, and the Jews knew him. They knew that even though he demanded a lot, he also forgave a lot. When it happens that we begin to believe, it is because the Father is on the way and pulls us, Jesus says.

In the car I listen to Christian music and one of the stanzas that remains is The Lord is on the run, The Lord is on the run, because God is always on his way to us, the Lord is always out to look for us.

What does the Spirit of God do when he (or she) wants to learn from the Father, since he reminds us of all that Jesus has said and done and thus the focus is back to the Son. This is how it continues in an eternal benign battle, where one constantly puts the other two higher than himself! To believe is to be drawn by the Father, by the Spirit of the Son, and then, together with the Son, give the glory back to the Spirit and the Father, who in turn - turns his gaze to the Son and so it goes on forever, says the famous Norwegian pastor Knut Grønvik (in the book Søndagspostil 2.)

Denne rundansen av tilbedelse og takknemighet er det evige liv. Den begynner i her i tiden og fortsetter når Jesus reiser oss opp på den siste dag. For den som tror, Har evig liv! Vi skal ikke bare arve evig liv når vi dør, vi fikk det allerede da vi ble døpt og vi får det når vi lar oss påvirke til å tro. Dermed blir det ikke vår fortjeneste at vi klarer å få til å tro eller forstår mysteriet med at Jesus kom fra Gud eller alt det der som er så vanskelig. Men troen er og vil alltid bli en gave. Troen på Gud er ikke noe vi presterer ved hjelp av vår egen store tankekraft eller iherdig søken etter religiøs begavelse, men troen kommer fra kilder utenfor oss selv. Alle mennesker har en lengsel som de selv ikke har skapt.

Men som vi sa i begynnelsen i dag: Ingen kan se Gud, derfor må vi være villige til å lytte og høre og lete etter tegn på at Gud er til stede og la oss påvirke av det gode, av kjærligheten og av omsorgen som vi kan finne rundt oss, for der finner vi også Gud og hans kraft.

Luther sier det så klart i den lille katekismen i forklaringen til trosbekjennelsen: Jeg tror på den Hellige Ånd: - Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus eller komme til ham, min Herre. Men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg med sine gaver, helliggjort meg og holt meg fast i den sanne tro. På samme måte samler, opplyser og helliggjør han hele den kristne kirke på jorden, og bevarer den hos Jesus Kristus i den ene sanne tro. I den kristne kirke tilgir han daglig alle synder hos meg og hos alle som tror.

For luther var dette selvopplevd og dypt personlig og derfor høyst allment. Kanskje han skrev det da han leste fra Johannes 6 kapittel: da Jesus sa: Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham og jeg skal reise ham opp på den siste dag.

Ære være Faderen og Sønnen og Ånden som var og er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen

This round dance of worship and gratitude is eternal life. It begins in this time and continues when Jesus raises us up on the last day. For he who believes, has eternal life! We are not only to inherit eternal life when we die, we already had it when we were baptized and we get it when we allow ourselves to be influenced to believe. Thus, it is not our merit that we manage to believe or understand the mystery that Jesus came from God or all those difficult things. But faith is and always will be a gift. Belief in God is not something we perform with the help of our own great thinking power or persistent search for religious endowment, but faith comes from sources outside ourselves. All people have a longing that they themselves have not created.

But as we said at the beginning today: No one can see God, therefore we must be willing to listen and hear and look for signs that God is present and let us be influenced by the good, the love and the care that we can find around us, for there we also find God and his power.

Luther says so clearly in the little catechism in the explanation of the creed: I believe in the Holy Spirit: - That means: I believe that I cannot by my own reason or power believe in Jesus or come to him, my Lord. But the Holy Spirit has called me by the gospel, enlightened me with his gifts, sanctified me, and held me fast to the true faith. In the same way, he gathers, enlightens, and sanctifies the whole Christian church on earth, and preserves it with Jesus Christ in the one true faith. In the Christian church he daily forgives all sins with me and with all who believe.

For Luther, this was self-experienced and deeply personal and therefore very general. Maybe he wrote it when he read from John 6: when Jesus said: No one can come to me without the Father who sent me pulling him and I will raise him up on the last day.

Glory be to the Father and to the Son and to the Spirit who was and is and will be a true God from eternity to eternity. Amen